

בש"פ 4965/14 - ציון עסיס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4965/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

המבקש: ציון עסיס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(השופט א' כהן) בתיק עפ"ת 62956-01-14 מיום
8.7.2014

תאריך הישיבה: כ"ב בתמוז התשע"ד (20.7.2014)

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

החלטה

א. בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט הבכיר א' כהן) בתיק עפ"ת 62956-01-14 מיום 8.7.14, בגדרה נדחתה עתירת המבקש לסיוג פסילת הרישיון.

רקע והליכים

עמוד 1

ב. ביום 17.12.13 הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש בארבע עבירות תעבורה: סטייה לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; גרימת תאונה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; חוסר זהירות לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה; חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961. על העורר נגזרו פסילת רשיון נהיגה למשך 18 חודשים; קנס בסך 3,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו; מאסר מותנה של חודשיים למשך שנתיים שיופעל ככל שינהג בעת הפסילה (ת"ד 12-09-1643, השופט א' טננבוים). ביום 3.2.14 עוכב ביצוע גזר הדין נוכח הגשת ערעור לבית המשפט המחוזי.

ג. ביום 30.3.14 דחה בית המשפט המחוזי בירושלים את ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה, והורה על הפקדת רשיון הנהיגה עד ליום 20.4.14 (עפ"ת 62956-01-14). ביום 10.4.14 עתר המבקש לבית המשפט המחוזי בירושלים לדחיית מועד הפקדתו של רשיון הנהיגה ולפריסת הקנס לתשלומים. בהחלטה מיום 16.4.14 נותר מועד ההפקדה על כנו, אך ניתן היתר למבקש - נכה פעולות איבה - לנהוג ברכבו בין הימים 2.6.14-28.5.14 לצורך קבלת טיפולים רפואיים בים המלח.

ד. ביום 17.6.14 עתר המבקש לבית המשפט לתעבורה בירושלים לסיוג הפסילה, כך שיתאפשר לו לנהוג בין הימים 9.8.14-5.8.14 לצורך קבלת טיפולים בחמי טבריה. בהחלטה מיום 15.6.14 דחה בית המשפט לתעבורה את הבקשה תוך שנאמר "המבקש נהג מסוכן ויתכן ועליו לשקול לחדול מנהיגה בכלל". ביום 8.7.14 ערר המבקש לבית המשפט המחוזי בירושלים. בהחלטה מיום 8.7.14 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, תוך שציין כי עשה כן "נוכח התנגדות המשיבה ובמיוחד בשים לב להרשעות הרבות". כנגד החלטה זו מופנה הבקשה הנוכחית.

ה. בבקשה נטען כי בית המשפט המחוזי איפשר למבקש בעבר לנהוג לשם קבלת טיפולים רפואיים (בהחלטת מיום 16.4.14), וכי "ההרשעות הרבות" בעברו היו בעינין גם אז. עוד נטען, כי המבקש מקבל את הטיפולים הרפואיים מזה 40 שנים, ומבלעדיהם מצבו הרפואי מחמיר.

ו. התיק סווג כבש"פ ונקבע בו דיון באולם, אף שניתן היה להחליט בו בלא דיון כזה. בדיון טען המבקש כי ילדיו עסוקים ואין בידם להסיעו, רעייתו אינה נוהגת והמונית כרוכה בהוצאות (אם ניתנים הטיפולים בטבריה, גם מהמלון למקום הטיפולים, מה שאין כן בים המלח). כן ציין כי הגיש בקשת חנינה. בא כוח המדינה ציין כי בכל הצער שבדבר הפתרון אינו סיוג הפסילה, גם על רקע הרשעותיו הקודמות הרבות של המבקש בתעבורה (לרבות גרימת מוות לפני 34 שנים).

ז. חוששני כי אין בידי להיעתר לבקשה. פסילה היא פסילה, וככלל אין לחרוג הימנה. במקרה דנא למבקש, עם כל האדה להיותו המבקש נכה ובכל היחס למצבו הרפואי, הנסיעה לטיפולים ניתנת לפתרון בדרכים שונות, כגון מונית (המדובר בסופו של דבר בנסיעה אחת לטבריה או לים המלח וחזרה כעבור כחמישה ימים) או היעזרות בקרובי משפחה. מעבר לשאלת ההתערבות בגלגול שלישי, שאינה במקומה כאן. אין הבקשה מצדיקה לגופה סיוג הפסילה, מה גם שלמבקש לא פחות מ-57 הרשעות תעבורה, כך שאינו יכול להיכלל - למשל - בקטגוריה של כשל חולף.

ח. איני נעתר איפוא לבקשה.

ניתנה היום, כ"ג בתמוז התשע"ד (21.7.2014).

שׁוֹפֵט
